

УДК 340.12:342.56(477)

DOI <https://doi.org/10.32849/2663-5313.2019.7.16>

Валерій Князьков,
голова Господарського суду м. Києва

ДЕЯКІ ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ПРАВОСУДДЯ В УКРАЇНІ

Стаття присвячена дослідженню теоретичних аспектів ефективності забезпечення якості правосуддя в Україні відповідно до принципу незалежності судової влади, визначенню критеріїв призначення та кар'єрного просування судді (кваліфікаційного оцінювання), аналізу процедури призначення та кар'єрного просування судді (кваліфікаційного оцінювання). Підкреслено, що наявність гарантій справедливої процедури призначення та кар'єрного просування судді сприяє незалежності та неупередженості суддів. Констатовано, що сучасний стан правосуддя в Україні характеризується зниженням загального рівня суспільної довіри до суду, корупцією в органах судової влади, порушеннями принципу незалежності суду. А відсутність детального регулювання процедури призначення та кар'єрного просування судді компенсується імперативними вимогами до оцінювання судді: незалежністю органів, що здійснюють оцінювання суддів, від інших гілок влади; визначенням критеріїв оцінки та відбору залежних від кваліфікації кандидатів; справедливою та прозорою процедурою оцінки суддів. Визначено, що згідно із законодавством України відповідність судді визначеним критеріям оцінюється за 34 якісними і кількісними показниками – допоміжними статистичними даними. Такий підхід неповною мірою відповідає принципу незалежності судової влади. Автор зазначає, що наявність кількісних показників скасованих і змінених судових рішень, підстави їх скасування та зміни для визначення критеріїв компетентності судді дає підстави стверджувати, що процедура кваліфікаційного оцінювання суддів в Україні є необ'єктивною та такою, що обмежує індивідуальну незалежність та суб'єктивну неупередженість судді, забезпечену міжнародним правом на справедливий суд. Обґрунтовано, що обмеження підстав проведення такої процедури лише якісними критеріями, безпосередньо пов'язаними з моральними якостями та професійними здібностями судді, а також законодавчо закріплені межі та статус інформації про кваліфікаційне оцінювання суддів, яка підлягає оприлюдненню на офіційних веб-ресурсах, сприятиме забезпеченню здійснення ефективного та якісного правосуддя в Україні. Підсумовано, що процедура кваліфікаційного оцінювання діяльності судді є необхідним інструментом для підвищення та забезпечення якості правосуддя та широко використовується у світовій практиці. Разом із тим огляд норм вітчизняного законодавства дає підстави стверджувати, що чинна процедура призначення та кар'єрного просування судді не позбавлена суттєвих недоліків. Тому з метою вдосконалення чинного законодавства та підвищення ефективності здійснення правосуддя запропоновано: обмежити підстави проведення кваліфікаційного оцінювання суддів лише якісними критеріями, безпосередньо пов'язаними з моральними якостями та професійними здібностями судді, та нормативно визначити межі і статус інформації, яка підлягає оприлюдненню.

Ключові слова: довіра до суду, кваліфікаційне оцінювання, незалежність судової влади, процедура призначення та кар'єрного просування.

Постановка проблеми. Забезпечення ефективного та якісного правосуддя є пріоритетним завданням будь-якої правової держави, яка визнає захист прав та законних інтересів людини і громадянина найвищою соціальною цінністю.

Актуальність проведеного дослідження зумовлена тим, що сучасний стан правосуддя в Україні, на жаль, характеризується зниженням загального рівня суспільної довіри до суду, корупцією в органах судової влади, порушеннями принципу незалежності суду та іншими, в тому числі суб'єктивними, соці-

альними та політичними факторами. Таким чином, з метою відновлення довіри суспільства до судівництва України та забезпечення принципу незалежності судової влади в 2015 році було запроваджено судову реформу, цілі та завдання якої визначені Законом України від 12 лютого 2015 року № 192-VIII «Про забезпечення права на справедливий суд» [1], Законом України від 2 червня 2016 року № 1402-VIII «Про судоустрій і статус суддів» [2] та Стратегією реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015-2020 роки,

схваленою Указом Президента України від 20 травня 2015 року № 276/2015 [3].

Аналіз вищезазначених нормативно-правових актів дав підстави для висновків, що їхні положення спрямовані на забезпечення першочергової потреби України в кваліфікованому та професійному судовому корпусі шляхом впровадження нової процедури відбору кандидатів на посаду судді на підставі посиленних кваліфікаційних вимог для них (кваліфікаційне оцінювання судді). При цьому встановлено, що в межах реалізації судової реформи також кардинально вдосконалено правові засади діяльності Вищої кваліфікаційної комісії суддів, завданням якої визначено забезпечення максимально об'єктивного та транспарентного для суспільства процесу кваліфікаційного оцінювання суддів.

Метою статті стало дослідження деяких теоретичних аспектів процесу (процедури) кваліфікаційного оцінювання судді за законодавством України на відповідність фундаментальному принципу незалежності судової влади, в тому числі міжнародним стандартам, як необхідної умови проведення судової реформи.

Стан дослідження. Хоча на тепер порушена у статті тема мало досліджена, але в наукових працях В.С. Каменкова [4], В.М. Кравчук [11] розглядалась тематика визначення критеріїв призначення суддів та ефективності застосування таких критеріїв.

Виклад основного матеріалу. На думку більшості зарубіжних вчених, сьогодні у світовій практиці відсутній єдиний підхід у сфері дослідження правової природи процедури, що забезпечує призначення та кар'єрне просування судді [4, с. 101]. Такий висновок зумовлений специфікою та особливістю формування судустрою кожної держави та її приналежністю до правової системи в цілому. Тобто кваліфікаційне оцінювання судді (оцінка роботи судді) в одних країнах є обов'язковою умовою забезпечення принципу незалежності судової влади, і такою, що зовсім йому не відповідає – в інших.

Різноманітність національних судових систем визнають і міжнародні стандарти щодо незалежності та побудови судової влади, положення яких не містять імперативних вимог до визначення процедур призначення та кар'єрного просування судді. Разом із тим правники констатують, що відсутність детального регулювання процедури призначення та кар'єрного просування судді на рівні загальнообов'язкових для всіх країн міжнародних стандартів компенсується іншими, імперативними, вимогами до оцінювання

судді, а саме: 1) компетентні органи, на які покладено обов'язок здійснювати професійну оцінку судді, мають бути незалежними від інших гілок влади; 2) критерії оцінки та відбору мають забезпечувати визначення найбільш кваліфікованих кандидатів; 3) процедура призначення та кар'єрного просування судді повинна бути справедливою, прозорою та такою, що не дискримінує [4, с. 105].

В основі перелічених імперативних вимог, які встановлюються для професійної оцінки судді, лежать обов'язкові міжнародно-правові норми, що регулюють, зокрема, право на справедливий судовий розгляд, яке гарантує розгляд справи незалежним і неупередженим судом або трибуналом. Відповідно до статті 14 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права та статті 6 Європейської Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод практична реалізація вимоги щодо незалежності та неупередженості суду забезпечується шляхом створення інституційної та правової бази.

Згідно з практичним досвідом Комітету Організації Об'єднаних Націй (ООН) та Європейського Суду з прав людини, незалежність суду або трибуналу, відповідно до права на справедливий судовий розгляд, забезпечується також процедурою призначення суддів та їх кар'єрного просування.

Так, здійснюючи тлумачення норм права, які регулюють право на справедливий судовий розгляд, та застосовуючи цю норму на практиці, Європейський Суд з прав людини у справі Кемпбел і Фелл проти Сполученого Королівства рішенням від 28.06.1984 постановив, що, оцінюючи незалежність судових органів, особливо від виконавчої влади та від сторін у справі, Суд зобов'язаний враховувати: а) спосіб призначення його членів та строк їхніх повноважень, б) наявність гарантій захисту від тиску та зовнішніх атрибутів незалежності.

Аналогічна позиція щодо процесу оцінювання судових органів була висловлена Комітетом ООН з прав людини у Зауваженні загального порядку № 32 щодо права на справедливий судовий розгляд. З положень Зауважень вбачається вказівка на те, що вимоги «незалежності» належать до: 1) порядку (процедури) та умов призначення суддів; 2) гарантій незмінюваності судді; 3) процедур, які регулюють просування по службі, переведення до іншого суду, зупинення та припинення діяльності судді [5].

Європейський Суд з прав людини також постановив, що під поняттям «неупереджений суд», за змістом статті 6 Європейської Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, слід розуміти наявність

достатньо завірених гарантій, які не залишають правомірних об'єктивних сумнівів щодо неупередженості судді, для того щоб суди вселяли довіру як обвинуваченому, так і громадськості [6].

Таким чином, резюмуючи, варто зазначити, що наявність гарантій справедливої процедури призначення та кар'єрного просування судді сприяє незалежності та неупередженості суддів.

Критерії призначення та кар'єрного просування судді (кваліфікаційного оцінювання).

Міжнародними стандартами, серед яких, зокрема: Рекомендації CM/Rec (2010) 12 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки від 17.11.2010 [7] та висновки Консультативної ради європейських суддів (далі – КРЕС) з питань статусу суддів та здійснення судьями своїх функцій [8], встановлено, що оцінювання судді під час його призначення або просування по службі має здійснюватися на підставі чітких, об'єктивних та прозорих критеріїв, безпосередньо пов'язаних з моральними якостями та професійними здібностями судді; критерії оцінювання не можуть бути дискримінаційними. Відповідно до Основних принципів ООН щодо незалежності судових органів будь-який метод добору суддів повинен гарантувати недопустимість призначення судді на підставі неправомірних мотивів, а просування суддів необхідно здійснювати виключно з урахуванням об'єктивних факторів, у тому числі особистих здібностей, моральних якостей та досвіду [9].

Відповідно до чинного законодавства України призначення та просування судді по службі здійснюється у формі нормативно визначеної процедури на підставі оцінки: 1) компетентності (професійної, особистої, соціальної); 2) професійної етики; 3) доброчесності. Перелічені критерії включають у себе в сукупності 34 якісних показника та статистичні дані, які є допоміжними та досліджуються виключно у сукупності з якісними показниками [10]. Отже, відповідність судді визначеним критеріям в Україні оцінюється як за якісними, так і за кількісними показниками, що, на нашу думку, неповною мірою відповідає принципу незалежності судової влади.

Так, Положенням про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженим рішенням ВККС № 143/зп-16 від 03.11.2016 (далі – Положення; Положення про кваліфікаційне оці-

нювання суддів), встановлено, що одним із показників відповідності судді критерію професійної компетентності є ефективність здійснення правосуддя [10].

Пунктом 4 Глави 2 Положення визначено, що ефективність здійснення правосуддя оцінюється шляхом дослідження даних, отриманих на підставі інформації, яка міститься у суддівському досьє, та співбесіди, серед яких, зокрема, показники: а) кількості скасованих судових рішень та підстави їх скасування; б) інформації про рішення, постановлені за участю судді, що стали підставою для винесення рішень міжнародними судовими установами та іншими міжнародними організаціями, якими встановлено порушення Україною міжнародно-правових зобов'язань; в) кількості змінених судових рішень та підстави їх зміни.

Досліджуючи показники ефективності здійснення правосуддя, В.М. Кравчук зазначає, що кількість скасованих і змінених судових рішень, підстави їх скасування та зміни відповідають за так звану якість судочинства. При цьому, враховуючи факт того, що немає таких суддів, рішення яких не скасовувалися, вчений доходить висновку, що показник кількості скасованих і змінених рішень є відносним та потребує порівняння з умовною нормою – середнім показником скасування по конкретному суду, регіону та Україні [11]. Тобто видається, що такий показник не є досить прозорим та об'єктивним.

Негативний відзив щодо визначення кількісних показників скасованих і змінених судових рішень як критеріїв компетентності судді був наданий у Рекомендаціях Київської конференції з питань незалежності судової влади в державах Східної Європи, Південного Кавказу та Центральної Азії. Так, пунктом 28 зазначених Рекомендацій встановлено, що «ні за яких обставин не варто оцінювати суддів за змістом їхніх рішень або приписів (як напряму, так і за допомогою статистики їх скасованих рішень). Те, як суддя вирішує справу, ніколи не має бути підставою для його покарання. Статистика щодо ефективності судової діяльності повинна використовуватися в основному з адміністративною метою та слугувати лише одним із факторів оцінки роботи судді. Інакше така оцінка професійної компетентності судді обмежує його індивідуальну незалежність» [12].

Підсумовуючи вищевикладене, варто зазначити, що наявність кількісних показників скасованих і змінених судових рішень, підстави їх скасування та зміни для визначення критеріїв компетентності судді дає підстави стверджувати, що процедура кваліфікаційного оцінювання суддів в Україні

видається досить необ'єктивною та такою, що обмежує індивідуальну незалежність та суб'єктивну неупередженість судді, забезпечену міжнародним правом на справедливий суд.

Для прикладу, найвищого схвалення у світовому юридичному співтоваристві отримав фінський проект «Оцінка якості роботи суддів», реалізований в окрузі Апеляційного суду Рованіємі у 1999-2005 рр., згідно з яким критерії якості роботи суддів складаються з 6 аспектів, що включають в сукупності 40 якісних показників: 1) судовий процес; 2) рішення; 3) ставлення до сторін процесу та громадськості; 4) швидкість розгляду справ; 5) компетентність та професійні навички судді; 6) організація та управління процесом розгляду справ. Перелічені критерії мають методичне спрямування на оцінювання не безпосередньої діяльності судді (суду), а лише визначають якість вирішення справ [12, с. 105].

Отже, з метою вдосконалення чинного вітчизняного законодавства, що регулює процедуру кваліфікаційного оцінювання судді, вважаємо за доцільне обмежити підстави проведення такої процедури лише якісними критеріями, безпосередньо пов'язаними з моральними якостями та професійними здібностями судді.

Процедура призначення та кар'єрного просування судді (кваліфікаційного оцінювання).

Як було визначено раніше, міжнародні стандарти не встановлюють єдиного порядку (процедури) призначення та кар'єрного просування судді у зв'язку з природним існуванням різних національних правових систем, однак зобов'язують, щоб національні правові системи гарантували незалежність – як інституційну, так і особисту – призначених суддів, а також їхню неупередженість – як об'єктивну, так і суб'єктивну.

Положенням про кваліфікаційне оцінювання судді встановлено, що кваліфікаційне оцінювання проводиться прозоро та публічно, з урахуванням принципів інстанційності та спеціалізації. Інформація про проведення кваліфікаційного оцінювання розміщується на офіційному веб-сайті Комісії [10].

Так, ознайомившись із регламентованим порядком проведення кваліфікаційного оцінювання судді в Україні та інформацією про проведення такого оцінювання, яка розміщується на офіційному веб-сайті ВККС, зокрема інформацією щодо: списків осіб, щодо яких відкрито процедуру про призначення або просування по службі; часу і місця проведення оцінювання; етапів оцінювання та іншою інформацією, наданою в порядку,

визначеному підзаконними нормативно-правовими актами, вважаємо, що, з одного боку, наведене відповідає принципу прозорості процедури добору кандидатів на посаду судді, а з іншого – потребує подальшого розвитку та зміцнення в ході продовження судової реформи, особливо в частині визначення меж та статусу такої інформації.

Так, згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 01.12.2004 № 19-рп/2004 забезпечення державою особистої безпеки суддів та їхніх сімей є однією із конституційних гарантій незалежності суддів.

Гарантування державою належного рівня захисту прав та інтересів суддів у зв'язку зі здійсненням ними правосуддя є однією із складових частин незалежності суддів відповідно до міжнародних стандартів. Згідно з пунктом 11 Основних принципів незалежності судових органів, схвалених резолюціями Генеральної Асамблеї ООН, безпека суддів та їхня незалежність повинні належним чином гарантуватися законом.

Комітет Міністрів Ради Європи у Рекомендації № 94 (12) «Незалежність, дієвість та роль суддів» також відзначив, що держава має вживати всіх належних заходів для гарантій безпеки суддів, зокрема, правоохоронні органи мають охороняти суддів, яким можуть погрожувати або вже погрожують.

Пунктом 38 Рекомендації СМ/Рес 2010 (12) Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки закріплено, що державам слід вживати всіх необхідних заходів для гарантування безпеки суддів. До цих заходів належить захист судів і суддів, які можуть стати чи вже стали жертвами погроз або актів насильства.

Таким чином, обмеження інформації про проведення кваліфікаційного оцінювання судді зумовлюється в тому числі тим фактом, що останнім часом набули значного поширення випадки незаконного втручання в діяльність судових органів, тиску на суддів, застосування погроз та насильства у зв'язку зі здійсненням ними правосуддя, посягання на життя суддів, у тому числі вбивства. Така ситуація є неприпустимою і вказує на недостатність наявних механізмів захисту безпеки суддів, членів їхніх сімей та близьких родичів. У зв'язку з викладеним вважаємо за доцільне вдосконалити та доповнити законодавство, що регулює питання прозорості проведення процедури кваліфікаційного оцінювання суддів, зокрема, в частині визначення меж та статусу інформації щодо кваліфікаційного оцінювання, яка розміщується на офіційному веб-сайті ВККС.

Висновки

Підсумовуючи викладене, доходимо висновку, що процедура кваліфікаційного оцінювання діяльності судді є необхідним інструментом для підвищення та забезпечення якості правосуддя та широко використовується у світовій практиці. Разом із тим, здійснивши огляд норм вітчизняного законодавства, вважаємо, що чинна процедура призначення та кар'єрного просування судді, з одного боку, відповідає принципу незалежності судової влади та гарантує якість процедури, а з іншого – не позбавлена суттєвих недоліків. Тому з метою удосконалення чинного законодавства та підвищення ефективності здійснення правосуддя вважаємо за доцільне: 1) обмежити підстави проведення кваліфікаційного оцінювання суддів лише якісними критеріями, безпосередньо пов'язаними з моральними якостями та професійними здібностями судді; 2) нормативно визначити межі та статус інформації щодо кваліфікаційного оцінювання, яка розміщується на офіційному веб-сайті ВККС.

Список використаних джерел:

1. Про забезпечення права на справедливий суд : Закон України від 12.02.2015 № 192-VIII. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1507-17>. (дата звернення: 25.06.2019).
2. Про судоустрій і статус суддів : Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19>. (дата звернення: 25.06.2019).
3. Стратегія реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015-2020 роки : схвалена Указом Президента України від 20.05.2015 № 276/2015. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/276/2015> (дата звернення: 25.06.2019).
4. Каменков В.С. Важнейшие критерии оценки результативности деятельности судебной системы. *Евразийская адвокатура*. 2012. № 1-1 (1). Том 1. 234 с.
5. Замечание общего порядка № 32, CCPR/C/GC/32, 23 августа 2007 года, § 19.
6. Рішення Європейського Суду з прав людини від 09.06.1998 у справі Інгал проти Туреччини.
7. Рекомендації CM/Rec (2010) 12 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки від 17.11.2010. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_a38. (дата звернення: 25.06.2019).
8. Consultative council of european judges (ccje) opinion n° 17 (2014) on the evaluation of judges' work, the quality of justice and respect for judicial independence URL: [https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?p=&Ref=CCJE\(2014\)2&Language=lanEnglish&Ver=original&BackColorInternet=DBDCF2&BackColorIntranet=FDC864&BackColorLogged=FD C864&direct=true](https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?p=&Ref=CCJE(2014)2&Language=lanEnglish&Ver=original&BackColorInternet=DBDCF2&BackColorIntranet=FDC864&BackColorLogged=FD C864&direct=true). (дата звернення 25.06.2019).
9. Основные принципы ООН, касающиеся независимости судебных органов, одобренные Резолюциями Генеральной ассамблеи № 40/32 от 29 ноября 1985 г. и № 40/146 от 13 декабря 1985 г.
10. Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення : затверджене рішенням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України від 03.11.2016 № 143/зп-16. URL: <https://vkksu.gov.ua/userfiles/doc/polozhennia.pdf>. (дата звернення: 25.06.2019).
11. Кравчук В.М. Плюси й мінуси атестації Які ризики містять методи та критерії кваліфікаційного оцінювання суддів? *Закон і бізнес*. 2015. № 12 (1206). URL: https://zib.com.ua/ua/print/115203-yaki_riziki_mistyat_metodi_ta_kriterii_kvalifikacijnogo_ocin.html. (дата звернення: 25.06.2019).
12. Рекомендації Київської конференції з питань незалежності судової влади в державах Східної Європи, Південного Кавказу та Центральної Азії. Київ, 23-25 червня 2010. URL: <https://www.osce.org/uk/odihr/86319?download=true>. (дата звернення: 25.06.2019)
13. Отчет Венецианской комиссии о Европейских стандартах независимости судебной системы: часть I – Независимость судей, утв. на 82-м пленарном заседании 12-13 марта 2010 г. URL: [http://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD\(2010\)004-e](http://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD(2010)004-e). (дата звернення: 25.06.2019).
14. Европейская хартия о статуте для судей (Страсбург, 8-10 июля 1998 г.) : принята Европейской ассоциацией судей, опубликована Советом Европы [DAJ/DOC (98)23].
15. Международные принципы, касающиеся независимости и подотчетности судей, адвокатов и прокуроров – практическое руководство, МС ООН, Женева (Швейцария), 2007.

The article investigates theoretical aspects of effectiveness of ensuring the quality of justice in Ukraine in accordance with the principle of independence of the judiciary, defines the criteria for the appointment and promotion of judges (qualification assessment), analysis of the procedure for appointment and career development of judges (qualification assessment). It was stressed that guarantees of a fair procedure for the appointment and promotion of judges contribute to the independence and impartiality of judges. It is stated that the current state of justice in Ukraine is characterized by a decrease in the general level of public confidence in the court, corruption in the judiciary and violations of the principle of independence of the court. The lack of detailed regulation of the procedure for appointment and career advancement of judges is compensated for by the mandatory requirements for the evaluation of judges: the independence of the

bodies carrying out evaluations of judges from other branches of government; the definition of criteria for the evaluation and selection of candidates' dependent on the qualifications of candidates; and a fair and transparent procedure for the evaluation of judges. It is determined that according to the legislation of Ukraine the compliance of judges with certain criteria is assessed in 34 qualitative and quantitative indicators - auxiliary statistical data. This approach is not fully consistent with the principle of judicial independence. The author notes that the existence of quantitative indicators of cancelled and amended court judgments, the grounds for their cancellation and amendment to determine the criteria of competence of a judge, gives grounds to assert that the procedure of qualification assessment of judges in Ukraine is not objective and such that limits the individual independence and subjective impartiality of a judge, secured by the international right to a fair trial. It is justified that limiting the grounds for such a procedure only to qualitative criteria directly related to the moral qualities and professional abilities of a judge, as well as the legislatively defined boundaries and status of information on the qualification assessment of judges, which is to be published on official web resources, will contribute to ensuring the implementation of effective and high-quality justice in Ukraine. The procedure for assessing the qualifications of judges is a necessary tool to improve and ensure the quality of justice and is widely used in international practice. At the same time, having reviewed the norms of domestic legislation, it gives grounds to assert that the current procedure of appointment and career advancement of a judge is not devoid of essential drawbacks. Therefore, in order to improve the current legislation and increase the efficiency of justice, it is proposed to limit the grounds for the qualification assessment of judges only to qualitative criteria directly related to the moral qualities and professional abilities of a judge and to define the boundaries and status of information to be made public.

Key words: trust in court, qualification assessment, independence of the judiciary, appointment and promotion procedure.